

ע"פ 986/09/15 - לבארי יהודה נגד ועדה מקומית הראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 986-09-15 יהודה נ' ועדה מקומית הראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
מבקש	לבארי יהודה
נגד	
משיבים	ועדה מקומית הראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה שנקבע בפסק דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט י' מינטקביץ) מיום 29.6.15, בתיק תו"ב 6400-08-14 (להלן: "פסק הדין"). הבקשה הוגשה בד בבד עם הודעת ערעור על פסק הדין.
2. בית משפט קמא הרשיע את המבקש בגין שתי עבירות של ביצוע עבודות הטעונות היתר, ללא היתר, לפי סעיפים 145 ו-204(א) **לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה - 1965**. זאת בגין בניית קיר ללא היתר באורך 3 מטרים וגובה מטר וחצי (להלן: "הגדר") וכן סגירת שטח המיועד לחנייה באופן שהמערער הגביה אותו והפך אותו למרפסת. בימ"ש קמא גזר על המבקש קנס, התחייבות להימנע מעבירה על חוק התכנון ובניה, וכן צו להריסת הגדר וחלק מהמרפסת עד ליום 1.8.15, וצו להריסת יתר הבניה מושא כתב האישום עד ליום 1.1.16.
3. המבקש הגיש לבימ"ש קמא בקשה לעיכוב ביצוע צווי ההריסה. הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 6.8.15 ממספר טעמים: האחד, כי הבקשה הוגשה לאחר המועד שנקבע להריסת הגדר; השני, כי המועד להריסה נקבע בהסכמת ב"כ המבקש; השלישי, כי מטרת הגדר שנבנתה ללא היתר היא למנוע שלא כדין משכניו של המבקש לעשות שימוש בחניית ביתם, ועל כך ציין בימ"ש קמא **"לא ראיתי כל מקום לאפשר לנאשם להמשיך ולפגוע בשכניו"**.
4. לאחר מכן הוגש הערעור על פסק הדין, וכן בקשה נוספת לעיכוב ביצוע. ביום 1.9.15 נתתי צו עיכוב ביצוע עראי, עד למתן החלטה אחרת.
5. בין לבין, נקבע מועד לדין בערעור לגופו ליום 8.6.16 בפני כב' השופט מ. יועד הכהן.
6. המבקש טוען כי יש להורות כמבוקש על עיכוב בביצוע הצווים, הואיל ומאזן הנוחות נוטה לטובתו וסיכויי הערעור טובים. למבקש שלל טענות נגד פסק הדין, הן משפטיות והן בגין קביעות עובדתיות של בימ"ש קמא.
7. אשר למאזן הנוחות, טוען המבקש כי זה נוטה לכיוונו שכן הנזק העלול להיגרם למשיבה כתוצאה מעיכוב

הביצוע הוא מזערי, ביחס לנזק שעלול להיגרם למבקש. לדבריו זכותו של המבקש לקניין היא זכות מהותית, והריסת הגדר והמרפסת תסב נזק רב ובלתי הפיך למבקש. עוד נטען, כי הסכמת ב"כ הקודם למועד לקיום הצו, ניתנה ללא הסכמת המבקש, שכן האחרון סירב בתוקף לצו ההריסה.

8. מנגד, המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה. לדבריה סיכויי הערעור קלושים מאוד. במאזן הנוחות הגדר שנבנתה גורמת נזק לשכנים, שכן היא מונעת גישה לחניה. מדובר בהורים לארבעה ילדים, כאשר אחת מהם עם צרכים מיוחדים, והשכנים נאלצים להחנות במקום מרוחק כיון שנמנע מהם להשתמש בחניה הסמוכה לבית. המשיבה מפנה גם להחלטת בימ"ש קמא אשר דחה את הבקשה לעיכוב ביצוע.

9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אעיר, ראשית, כי מאזן הנוחות מעלה במקרה זה שאלה ממשית. מחד, משמעות ההריסה עבור המבקש (אם כי אין מדובר בנזק בלתי הפיך כטענתו), ובמיוחד ביצוע ההריסה, הינה למעשה שהערעור יתייתר ויהפוך למעשה עשוי. מאידך, אין מדובר בנזק של המשיבה עצמה אלא נזק של השכנים, כאשר בימ"ש קמא קבע עובדתית כי הם אינם יכולים לעשות שימוש בחניה שלהם בשל הגדר. אומנם המבקש טוען בבקשה לעיכוב ביצוע כי השכנים לא עשו שימוש בחניה עוד לפני שבנה את הגדר, אך הדבר מנוגד לדברים שאמר בחקירתו ומופיעים בפרוטוקול בימ"ש קמא (פרוטוקול מיום 29.6.15 עמוד 11 שורות 7-8).

10. כן אעיר באשר לסיכויי הערעור, כי לא נראה לי שהם גבוהים, ובמיוחד בכל הקשור לקביעות העובדתיות של בימ"ש קמא באשר למהימנות העדויות שנשמעו, ברם הערעור אינו נטול כל סיכוי, עקב השאלות המשפטיות הכלולות בו, כגון, שאלות חלות התקנות החדשות על עבירות בנייה שבוצעו לפני כניסתן לתוקף, ועוד.

11. בנסיבות העניין, סבורני כי דרך המלך היא מתן עיכוב ביצוע לצווי ההריסה, תוך שבית המשפט רושם בפניו את בקשת הצדדים המופנית למותב הדן בתיק העיקרי, להקדים את הדיון הקבוע לשמיעת הערעור, בהתאם ליומנו, על מנת להקטין נזקים ככל הניתן.

12. לאור האמור, ניתן בזאת צו עיכוב ביצוע לצווי ההריסה אשר ניתנו בפסק דינו של בימ"ש קמא מיום 29.6.15, וזאת עד למתן הכרעה בערעור או למתן החלטה אחרת. למותר לציין כי שאר חלקי פסק הדין אינם מעוכבים, לרבות תשלום סכום הקנס שהוטל על הנאשם בגזר הדין.

13. המזכירות תעביר את ההחלטה לידיעת הצדדים ולכבוד השופט מ' י' הכהן.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ו, 19 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.